

РЕШЕНИЕ

№ 5692

гр. София, 20.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 08.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **2080** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл. 121, т. 3 от ЗМВР.

Производството е образувано по жалба на С. Р. Д., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място], [улица] срещу писмо-отказ с рег. № А-2853 от 20.02.2024 г. на директора на Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ към Министерство на вътрешните работи. С посоченото писмо е отхвърлена молбата на жалбоподателя за актуализиране на Ш. информационна система, въведена с чл. 26 от Регламент 2018/1862 на Европейския парламент и на Съвета, която молба съдържа искане за отразяването в системата, че издадената срещу жалбоподателя европейска заповед за арест от съд в Германия е отхвърлена от български съд. По този начин да се предотвратели незаконни задържания на жалбоподателя от органите на МВР с цел изпълнението на тази заповед. Моли отмяна на акта и присъждане на деловодни разноски.

Ответникът директора на Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ към Министерство на вътрешните работи оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира деловодни разноски.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, на основание чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на акта по чл. 146 от АПК:

Безспорно между страните е, че на 12.10.2023 г. съд в Германия е издал европейска заповед за арест /ЕЗА/ срещу жалбоподателя, поради повдигнато срещу него обвинение за престъпление в Германия, и с цел да се реализира наказателното производство. Безспорно е, че ЕЗА е отразена в Ш. информационна система /ШИС/, въведена с чл. 26 от Регламент 2018/1862 на Европейския парламент и на Съвета. Безспорно е, че за реализацията на ЕЗА, на основание чл. 72, ал. 1, т. 6 от ЗМВР, жалбоподателят е задържан от органите на МВР в България на 24.10.2023 г. за 24 часа, а с постановление на Софийска градска прокуратура от 25.10.2023 г. е задържан за 72 часа. Безспорно е, че на 27.10.2023 г. СГП внася искане до СГС по чл. 43, ал. 2 от ЗЕЕЗА за вземане спрямо жалбоподателя на мярка за неотклонение „задържане под стража“, като с определение от 27.10.2023 г. по чнд № 6162/2023 г. на СГС и определение от 02.11.2023 г. по вчнд № 1314/2023 г. на САС, по отношение на жалбоподателя е взета мярка за неотклонение „домашен арест“. Безспорно е, че срещу жалбоподателя е образувано чнд № 6175/2023 г. на СГС, на основание чл. 44, ал. 1 от ЗЕЕЗА, за допускане изпълнението на ЕЗА, по което дело мярката за неотклонение „домашен арест“ е изменена в „парична гаранция“ 3 000 лв. с влязло в сила на 04.12.2023 г. определение. Безспорно е, че с протоколно определение от 15.01.2023 г. и решение от 15.01.2023 г. по цитираното чнд № 6175/2023 г. на СГС, съдът е отменил мярката за неотклонение „парична гаранция“ 3 000 лв. и е отменил мярката за процесуална принуда „забрана за напускане пределите на Република България“, както и е отказал изпълнение на ЕЗА. Определението за отмяна на мерките е влязло в сила на 23.01.2023 г. , като протест е подаден единствено срещу решението за отказ за изпълнение на ЕЗА, като към приключване на устните състезания по настоящото административно дело няма произнасяне по посочения протест от въззивната инстанция, или въпросът за изпълнението на ЕЗА по отношение на жалбоподателя не е решен с влязъл в сила съдебен акт. При тези данни, безспорно е, че независимо от отменените мерки за процесуална принуда с влязъл в сила съдебен акт, на 29.01.2024 г. жалбоподателят отново е задържан от органите на МВР, отново на основание чл. 72, ал. 1, т. 6 от ЗМВР за изпълнение на ЕЗА. Безспорно е, че това задържане е отменено от с влязло в сила на 13.02.2024 г. решение на СРС по анд № 1308/2024 г. За да се предотвратят тези незаконни задържания на жалбоподателя, основани на вписаната ЕЗА в ШИС, той е подал заявление вх. № А-9118 от 19.02.2024 г. до компетентната администрация Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ към Министерство на вътрешните работи и е получил процесния отказ, оформен в писмо-отказ с рег. № А-2853 от 20.02.2024 г. на директора на Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ към Министерство на вътрешните работи. Административният орган се аргументира, че промени в ШИС може да прави само държавата, въвела информацията в нея, ответната администрация може само въз основа на влязъл в сила съдебен акт на българския съд по отхвърляне искането за изпълнение на ЕЗА, да поиска поставянето на специален ограничителен знак /флаг/ към ШИС на основание чл. 26 от Регламент 2018/1862 на Европейския парламент и на Съвета. Съдът не приема възражението на ответника, че в случая не е налице индивидуален административен акт, доколкото, доколкото съгласно чл. 26 от

Регламент 2018/1862 и чл. 8 от НАРЕДБА № 8121з-465 за организацията и функционирането на Националната Ш. информационна система на Република България право да изменя, допълва, поправя и заличава данни в сигнал в ШИС има единствено държавата членка, въвела сигнала в ШИС. Правилни са съображенията на административния орган относно изменението, допълването, поправянето и заличаването на данни в ШИС, но във връзка с данните по нея ответният орган има правомощия, които се изпълняват и по молба на заинтересовани лица – чл. 121, т. 3 от ЗМВР във вр. чл. 26 от Регламент 2018/1862. По-конкретно, с молбата на жалбоподателя, по която е издаден процесното писмо-отказ, жалбоподателят иска от компетентната ответна администрация да издаде акт, с който предотврати бъдещите му незаконни задържания от органите на МВР в Република България за изпълнението на отразената в ШИС ЕЗА, доколкото по отношение на него са отменени мерките за процесуална принуда, като конкретно се посочват факти по отмяна на мерките и последващото му задържане. Това искане, дори и непосочено конкретно в петитума на молбата, се извежда от фактите по молбата и е следвало да се съобрази от ответната администрация. Съгласно чл. 26 от Регламент 2018/1862, втори абзац, държавата членка може също така да поиска добавяне на специален ограничителен знак към сигнала, ако по време на процеса на предаване нейният компетентен съдебен орган освободи лицето, по отношение на което е въведен сигналът. Тази компетентност на ответната администрация определя процесния отказ, като индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване по реда на чл. 21, ал. 1 във вр. чл. 128, ал. 1, т. 1 от АПК. В този смисъл, в отговор на подадената молба от жалбоподателя за отразяване в ШИС, че по отношение на него не съществуват правни основание за задържане на територията на Република България за изпълнение на ЕЗА, ответният орган незаконосъобразно е отклонил молбата, като е посочил, че едва след влизане в сила на съдебния акт по отказ за изпълнение на ЕЗА ще поиска поставянето на специален ограничителен знак /флаг/ към ШИС на основание чл. 26 от Регламент 2018/1862. Ответният орган е следвало да съобрази цитирания втори абзац на чл. 26 от Регламент 2018/1862 и обстоятелството, че във връзка с искането за изпълнение на ЕЗА компетентният български съд е освободил жалбоподателя от задържане. Ответният орган е следвало да поиска добавянето на специален ограничителен знак към сигнала в ШИС и да предотврати недопустимо ограничаване основното право на предвижване на жалбоподателя на територията на Република България.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът приема, че жалбата е основателна и издаденият отказ следва да се отмени, като незаконосъобразен.

С оглед на това, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, на основание [чл. 173, ал. 2 от АПК](#), преписката следва да се изпрати на компетентния административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

На основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответната администрация следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя сумата от 10 лв.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ писмо-отказ с рег. № А-2853 от 20.02.2024 г. на директора на Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ към Министерство на вътрешните работи.

ИЗПРАЩА делото като преписка на директора на Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ към Министерство на вътрешните работи за ново произнасяне по заявление вх. № А-9118 от 19.02.2024 г. , като се съобразят мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ към Министерство на вътрешните работи да заплати на жалбоподателя С. Р. Д., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място], [улица], на осн. чл. 143, ал. 1 от АПК, сумата от 10 лв. деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :